

Самоубійството на Ангелъ Кжнчевъ.

(По З. Стояновъ.)

Единъ отъ най-блискитѣ другари на В. Левски бѣше **Ангелъ Кжнчевъ**. Тѣ двамата наедно се борѣха срѣщу турската тирания и искаха часъ по-скоро да видятъ своя народъ **свободенъ**.

Но турцитѣ ги прѣслѣдваха. Левски биде обѣсенъ, а Ангелъ се самоуби. Ето какъ се случи това нѣщо.

— Азъ бѣхъ очевидецъ, разправя писателътъ З. Стояновъ, какъ този младъ и **ученъ** момъкъ дади живота си за народна свобода на 5-ий мартъ 1872 година въ градъ Русе.

— На скелята имаше много народъ, дошелъ да посрѣща екзарха Антимъ I, който идеше съ голѣмия параходъ отъ Видинъ. Едно малко параходче се готвѣше да замине отъ Русе за румжнския градъ Гюргево, за да прѣкара нѣколко румжнски офицери. Заедно съ офицеритѣ вѣрвѣше и Ангелъ Кжнчевъ, като си е мислѣлъ, че тѣй по-незабѣлѣзано ще отиде въ Ромжния.